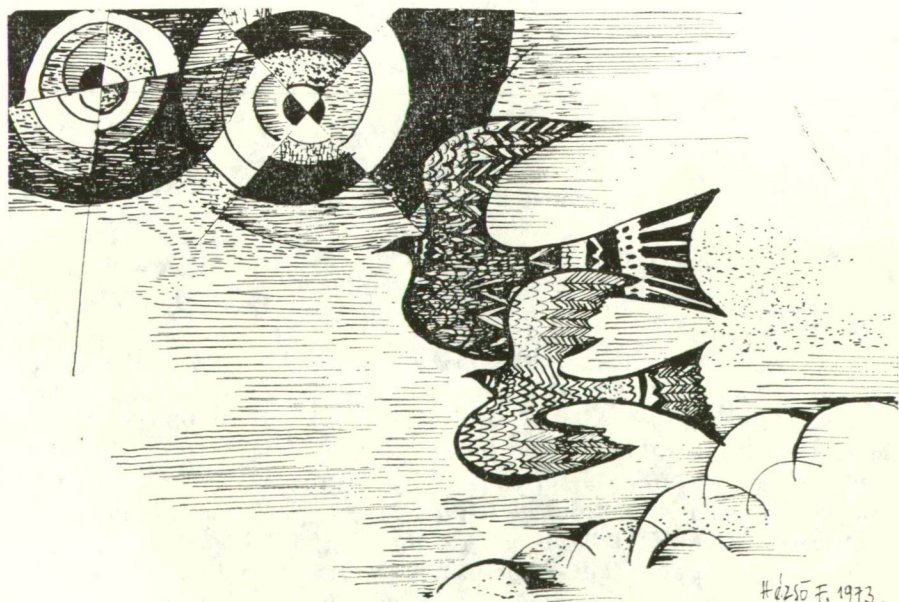

e tücsök-ugrabugrálós kazlak,
sárfészkek, s a répa-halottasházak:
a földvermek körüli világban.
A mi fajtánk: parasztok sorsának
dombvonulata mendegél itt
a porszemhulláktól bűzlő
síkságokon át. Hivatásnak választva
a hitet, innen megyek én is messze,
ha messze megyek.

Az ide visszautat is már
minden égtájról ismerem, nem téptem föl
magam mögött, s nem is teszem.

Könnyítsek a terheken: nem adtam fel
az itt élőkért is vállalt kötelezettségem.

Akikhez nem az emlékeket járok
meglátogatni, bóbiskolni az esték
nyár végi szérűinél, amerre az égből
most közelgő eső száll, elverve,
mint a kotlós után csipogó port,
a tanyák meleg szagát.

#0250 F. 1973.

HÉZSÓ FERENC: LEVEGŐ